

Washington Irving

Nadzwyczajne
przygody człowieka
osłabionych nerwów

Armoryka

Washington Irving

**Nadzwyczajne
przygody
człowieka osłabionych
nerwów**

**Armoryka
Sandomierz 2018**

[Kup książkę](#)

Projekt okładki: Juliusz Susak

Copyright © 2018 by Wydawnictwo „Armoryka”

**Wydawnictwo ARMORYKA
ul. Krucza 16
27-600 Sandomierz
<http://www.armoryka.pl/>**

ISBN 978-83-8064-642-1

[Kup książkę](#)

NADZWYCZAJNE
PRZYGODY
CZŁOWIEKA
OSŁABIONYCH NERWÓW.

W WARSZAWIE

1826.

Washington Irving

Nadzwyczajne
PRZYGODY
CZŁOWIEKA
Oslabionych Nerveów.

Z D Z I E Ł

P. Washington Irving Amerykańca

w y ł o ż e,

z Portretem Autora.

W WARSZAWIE,

W Drukarni Łątkiewicza przy ul. Senatorskiej N. 467.

1826.

SPIS PRZEDMIOTÓW.

	<i>karta</i>
Autor do Czytelnika	v.
Wielki nieznajomy	1
Obiad myśliwski	5
Przygoda mego wuja	16
Przygoda mojej ciotki	44
Śmiały Dragon, albo przygoda mego Dziada	55
Przygoda Studenta niemieckiego . . .	75
Obraz tajemniczy	89
Tajemniczy nieznajomy	108
Historja młodego Włocha	127

Powieści niniejsze wyjęte zostały z dzieła P. Washingtona Irving pod tytułem: *Powieści podróżnego*, przez *Geoffroy Crayon* zawierającego cztery osobne przedmioty, jedynie tylko tytułem ogólnym z sobą połączone, jako to:

Nadzwyczajne przygody Człowieka Osłabionych nerwów;

Pan Buktorn i jego przyjaciele;

Rozbójnicy Włoscy;

Szperacze ukrytych Skarbów.

Ponieważ rozdzielenie tych przedmiotów na osobne dziełka, dozwoliło się z łatwością uskutecznić bez nadwężenia całości, inne trzy przeto kolejnie drukiem ogłoszone zostaną.

Przedmowę Autora znajdującą się na czele dzieła i dotyczącą wszystkich zawartych w niem powieści, zdało nam się najprzystojniej umieścić przy dziełku niniejszém.

Autor

do Czytelnika.

Szanowny i kochany Czytelniku.

Byłżeś kiedy zatrzymany w przyjemnej podróży przez jaką zdradliwą chorobę? Byłżeś, że tak powiem, złapany za pięty, i przymuszony rachować nudne po sobie idące minuty, w samotnej izbie zajezdnego domu? Jeżeliś doznał tego nieszczęścia, będziesz miał litość nademną; przypatrz mi się zatem wstrzymanemu w mojej podróży nad powabnemi Renu brzegami, i uwięzionemu przez słabość w starożytném granicznym mieście Moguncji. Wyczerpałem już wszelkie rodzaje zabawy; znam brzmienie każdego bijącego zegara, każdego dzwonu odzywającego się

VI.

wpośród rynku; wiem prawie co do sekundy kiedy usłyszę pierwsze uderzenie pruskiego dobosza, który załogę na paradę zwołuje; albo o której godzinie dojdzie mnie oddalona muzyka Austrjackiego regimentu: Wszystko to stało się dla mnie niecznośném; a nawet dobrze mi znany chód mego lekarza, kiedy zwolna przebywa korytarze, niosąc mi uzdrowienie w skrzypieniu trzewików, przestał sprawiać przyjemną przerwę w monotonji mego pomieszkania.

Usiłowałem przez czas niejaki łudzić nudotę czasu, ucząc się po niemiecku pod przewodnictwem pięknej Kasi córki mego gospodarza; lecz doznałem wkrótce, że nawet niemiecki język nie miał mocy zachwycenia znudzonego ucha, i że czasowanie słowa *ich liebe* niebyło do tego zdolném, lubo z różnych wychodzące usteczek.

VII.

Wziąłem się do czytania, lecz nie-mogłem zebrać uwagi; przewracałem kartki jednego po drugim tomu, lecz wszystkie xiążki z niesmakiem na bok składałem. „Ha, rzekłem nakoniec w rozpaczy, kiedy nie mogę czytać, to będę pisał.” Nigdy myśl nie była szczęśliwszą; znalazłem w jój wykonaniu zarazem zatrudnienie i rokosz.

Ułożyć xiążkę, było niegdyś uważaném za trudne i mozolne przedsięwzięcie; najlichsza gadanina zdobioną była tytułem *dzieła*, a świat mówił z bojaźnią i uszanowaniem o *pracach* i *uczo-nych*. W dzisiejszych czasach nierównie lepiej w tym względzie myślą; dzięki postępowi rękodziel wszelkiego rodzaju, sztuka robienia xiążek stała się przystępną najlichszemu nawet *genju-szowi*: każdy jest autorem; nakręślić dzieło *in-quarto*, jest tylko rozrywką w próżnowaniu; młodzieniec wykoń-

VIII.

cza swoje dwa tomy *in duo-decimo*, w przerwach pory myśliwstwu poświęconej; a młoda dama wydaje parę woluminów z tą samą łatwością, z jaką jej prababka parę obrusów wyrabiała.

Tak więc, chwyciwszy się tego pomysłu robienia dzieła, wykonanie jego, co łatwo czytelnik pojmie, trudnóm mi się być nie zdawało. Przejrzałem moje papiery, zgromadziłem w pamięci te rozrzucone materiały, które tak łatwo jest zbierać podróżując, i ułożyłem je w tém małym dziełku.

Wiedząc, że wiek nasz lubi opowiadać i prawieć powieści, i że umysł w nauce bajki przyjemność znajduje, rozsiałem w pismach moich nauki jakich udzielić miałem zamiar. Może im zbywać będzie na tym powabie jakim się odznaczają niektóre powieści współczesnych autorów; lecz przynajmniej będę się mógł chlubić znaczeniem moralném jakie

IX.

każda z nich zawiera. Może się ono ukryć na pierwszy rzut oka, ale czytelnik wreszcie znaleźć je musi: zamierzyłem sobie system leczenia nieznacznemi postępnami, nie zaś za pomocą gwałtownie działających lekarstw. Chory, biorąc pierwszą dozę, nie powinien jeszcze o niej wiedzieć; o tém przekonało mnie własne moje doświadczenie, kiedym się znajdował w ręku godnego Hipokrata w Moguncji.

Nie jestem ja za temi powieściami, w których wyjawiona moralność za pierwszém na kartę wejrzeniem w oczy uderza; łatwo mogą one odstręczyć delikatnego czytelnika; przeciwnie, moralność moja jest ukryta przed wzrokiem jego, obwijam ją ile możności najslodszyemi przyprawami; i gdy czytelnik pełen prostoty, z otwartą gębą przysłuchuje się powieści o marach, lub miłośnego zdarzenia, zażywa tym czasem

X.

dostateczną dozę dobrej moralności, która zresztą nie zawsze go może roztropniejszym uczyni.

Ponieważ publiczność lubi wiedzieć o źródłach w których autor czerpa przedmioty swoich opowiadań, aby ile możności się zapewnić jak daleko im wierzyć może, nadmienię winieniem, że *przygoda Studenta niemieckiego*, albo raczej ostatnia jej część, zasadza się na anegdocie, o której mi mówiono, że się gdzieś w pismach francuzkich ma znajdować; słyszałem nadto, już po jej napisaniu, że jakiś Angielski autor, wziął ją za przedmiot dowcipnej powieści; lecz ani pierwszój ani drugiej nigdzie mi się nie zdarzyło widzieć drukowanėj. Niektóre okoliczności *Tajemniczego obrazu* i *Historji młodego Włocha* są słabym przypomnieniem opowiadanych mi przed kilku laty anegdot; lecz jakie jest ich źródło? tego niewiem. Przygo-

da *młodego malarza* wśród bandytów, jest wzięta prawie w zupełności z Autentycznego opisu, który dotąd w rękopiśmie zostaje.

Co do innych powieści zawartych w tém dziele, a w ogólności co do wszystkich moich powieści to tylko mogę powiedzieć, że jestem starym bywalcem! Czytałem nieco, słyszałem i widziałem więcej, lecz więcej nierównie jeszcze marzyłem. Głowa zatém moja napełniona jest dziwactwami i zdarzeniami różnego rodzaju; różnorodne te materiały pomięszają się w niej podczas podróży, tak jak się wydarza często z ułożonemi źle pakietami w podróźnej skrzynce; tak dalece, że gdy z nich chcę wyjąć jakie *factum*, nie mogę sam wyrzec z pewnością, czylim je czytał, słyszał lub marzył; i zastanawiam się nad tém co mam sądzić o powieściach przezemnie opowiadanych.

XII.

Po takim wstępie, szanowny czytelniku, weź się z dobrym apetytem, a nadewszystko z dobrym humorem do przysposobionej dla ciebie potrawy; jeżeli powieści które ci ofiaruję złemi ci się wydadzą, nie będą przynajmniej rozwlekłe; jeden przedmiot niebędzie długo czytających nudził. „*Rozmai-tość jest pełna wdzięku*” powiedział jeden z poetów. Znajduje się w odmianie pewna roszkosz, wtenczas nawet kiedy ze złego w gorsze się przechodzi; tak jak uważałem, że podróżując w publicznym pojeździe, znajdziemy jakąś rozrywkę zmieniając położenie, i wystawiając się nawet na podrapanie w innym kącie tegoż pojazdu.

Zawsze twój sługa

PODRÓŻNY.

*Dan w Hotelu Da. msztadzkim
niegdyś pałacu Paryżkim,
w Moguncji.*

